

dø bort, at saadanne Slægter dør ud. Nej, det er omvendt, de har en forholdsvis særlig stor Formeringstendens. Det er paavist i England og Amerika, at til Eksempel de aandssvage gennemsnitlig formerer sig dobbelt saa stærkt, som det er Regelen for almindelige Mennesker, og naar jeg fortæller det høje Ting, hvor mange det i det hele taget drejer sig om her i Danmark, vil man med Anvendelse af lidt Fantasi forstaa Betydningen af, at man ikke stopper denne Kilde, men lader dem frit faa Adgang til at sætte Børn i Verden og formere sig til et større Tal procentvis i Befolkningen. Der er nemlig meget faa Mennesker, der koster Samfundet saa umaadelige Pengesummer. Jeg skal nævne de Tal, der er særlig aktuelle. Vi har af aandssvage 4 538, af sindssyge 5 437, af Epileptikere i 1919 3 960. Dertil kommer Antallet af blinde og døvstumme og vanføre og de Forbrydere, vi har siddende i Fængslerne. Naar jeg tager dem med, gør jeg det af den Grund, at det er paavist, at et meget stort Procenttal af Forbrydere er aandeligt unormale. Hr. Schrøder regner med 45 pCt; i Amerika har en Undersøgelse vist 69 pCt. Derfor maa vi medtage Forbryderne. Der sad i Fængslerne i 1917 1 052. Naar jeg summerer det hele op, kommer jeg til det Resultat, at alle Minusmenneskene her i Landet ikke er flere end 22 530. De koster Staten 15 Millioner, og de koster Kommunerne og Hjemmene umaadelige Summer foruden al den Sorg og Lidelse, de fører med ved deres Eksistens, og alt det, de selv lider. Skal man saa fortsat se paa, at de formerer sig ubegrænset? Nu gælder det naturligvis ikke for dem alle. Der er nogle, der er saa aandssvage eller sindssyge, at de ikke faar Adgang til Formerelse, men der er andre, som man lærer at læse, skrive og regne og opdrager med det Formaal at lukke dem ud i Samfundet. De faar Adgang til at formere sig. Og hvad fører det saa til? Ja, jeg har gjort Besøg ogsaa i Hjem for at se, hvordan det forholder sig i selve Livet, for at det ikke skulde være lutter Teori. Jeg har besøgt en Familie, hvor Hustruen og Manden, den første efter min egen Iagttagelse, den sidste efter min Hjemmelsmands Mening, begge er aandssvage, om end i lettere Grad. Der saa ud i dette Hjem, saa det ikke er til at beskrive, og i dette Hjem findes 4 Børn, alle aandssvage. Jeg har gennemgaaet en Del af det Materiale, som findes paa „Karens Minde“. Det blev læst op for mig, og jeg skal nævne et Par enkelte Eksempler. I en Familie var der 7 Søskende, 4 aandssvage, i en anden Familie 3 Søskende, alle aandssvage. Skema

efter Skema blev læst op for mig, og i næsten alle Tilfælde viste det sig, at der hos Forældrene eller fjernere Forfædre fandtes saadanne Nervenlidelser.

Hvorafter kommer det? Ja, det kommer af, at Aandssvaghed, Sindssygdom og Døvstumhed, ikke i alle, men i mange Tilfælde, er arvelige — ubønhørligt. Det vil jeg gerne have Lov til at oplyse Tinget om ved et Par Eksempler, for at de ærede Medlemmer kan se, hvorledes det kan gaa. Man tænker ikke paa, at Børn, naar de tilsyneladende er raske, kan blive Ophav til syge Mennesker, man har nemlig i tidligere Dage taget ganske fejl af Arveligheden. Man troede, at det var Forældrenes Egenskaber, der gik over paa deres Afkom, men det er ikke rigtigt, det er Anlæg til Egenskaber. Jeg skal ganske kort ved to Eksempler vise, hvor ubønhørlig matematisk det gaar for sig. Hvis et sort Marsvin — jeg er nødt til at vælge Dyr — og et hvidt Marsvin bliver Ophav til Afkom sammen, bliver i første Slægtled alle Ungerne sorte. Altsaa, der er tilsyneladende ikke Spor af Virkning af, at det ene af Dyrene er hvidt. Men naar disse sorte uden ny Krydsning formerer sig, kommer den hvide Farve frem sammen med den sorte, men i et bestemt matematisk Forhold: En Fjerdedel af Ungerne er hvide, og tre Fjerdedele er sorte. Ærede Medlemmer ser her straks, at det er ikke Egen-skaben, en bestemt Farve, der gaar i Arv, men det er Anlægget til Farven. De sorte Unger har Anlæg baade til sort og hvidt, og det kommer frem i andet Slægtled, idet en Fjerdedel af Afkommet bliver hvide. Det kan være endnu mere skjult og lunefuldt. Man har krydset Høns med Rosenkam med Høns med Ærtekam. Alle Kyllingerne har Valnøddekam, altsaa ikke een af dem ligner Forældrene med Hensyn til Kam. Man har saa sørget for, at disse Kyllinger formerede sig uden Krydsning og fik et stort Afkom, som man kan faa, fordi der lægges mange Æg. Saa viser det sig i det følgende Slægtled, at nu er der 4 forskellige Slags Kyllinger og i et bestemt Talforhold. Hver Gang man har 16, er der 9 med Valnøddekam, 3 med Rosenkam, 3 med Ærtekam og 1 med en almindelig takket Kam. Saaledes arves der paa en tilsyneladende lunefuld Maade, men efter ganske bestemte matematiske Regler.

Lad os nu tage Aandssvagheden. Hvis et aandssvagt Menneske, der har denne Egenskab, som man siger i Videnskaben, i dobbelt Portion, ægter et fuldstændig